

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/73/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015200252
Dátum vydania rozhodnutia: 25.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7015200252.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Kataríny Benzovej a JUDr. Eleny Kováčovej v právnej veci žalobcu: 1. day s.r.o., Mlynárska 19, Košice, IČO: 44 796 633, zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Pavlovom, Mlynárska 19, Košice, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, pošt. prieč. 29, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SK/0585/99/2014 zo dňa 15. januára 2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/27/2015-81 zo dňa 14. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/27/2015-81 zo dňa 14. apríla 2016 potvrdzuje .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom č. k. 7S/27/2015-81 zo dňa 14. apríla 2016, Krajský súd v Košiciach zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0585/99/2014 zo dňa 15.01.2015, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) č. F/0164/08/14 zo dňa 30.6.2014, vo veci uloženej pokuty v sume 1.500,- EUR pre porušenie § 6 ods. 2 a § 6 ods. 3 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane nefajčiarov“ alebo „zákon č. 377/2004 Z. z.“), v nadväznosti na ustanovenie § 10 ods. 2 cit. zákona.

Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplynulo, že inšpektori SOI dňa 14.03.2014 vykonali kontrolu v prevádzke 1. day, predaj alko, nealko nápojov, cigariet, Mlynská 19, Košice zameranú na dodržiavanie požiadaviek zákona o ochrane nefajčiarov a na preverenie spotrebiteľského podnetu č. 249/14, pri ktorej bolo zistené, že účastník konania neodoprel predaj a na požiadanie odpredal osobe N. S. v čase kontroly vo veku 14 rokov, teda mladšej ako 18 rokov, tabakový výrobok - 1 balenie cigariet L&M modré á 2,70 €/bal. Uvedeným konaním došlo k porušeniu § 6 ods. 2 a 3 zákona o ochrane nefajčiarov. Za zistené nedostatky účastník konania, ako právnická osoba zodpovedal za dodržiavanie zákazu stanoveného v uvedenom § 6 ods. 2 a 3 zákona o ochrane nefajčiarov. Žalovaný rozhodujúci ako odvolací orgán odvolanie žalobcu, v zásade zhodné so žalobnými dôvodmi zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného, obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobnými námietkami žalobcu nebolo možné vyhovieť.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že do administratívneho spisu bola žalovaným predložená zmluva o poskytovaní súčinnosti pri výkone kontroly uzatvorená podľa § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 128/2002 Z. z.“ alebo „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), datovaná dňom 11.3.2014, teda pred výkonom kontroly, ktorá sa v danom prípade uskutočnila dňa 14.3.2014. Táto zmluva bola daná k nahliadnutiu žalobcovi na pojednávaní konanom dňa 14.4.2016. CD nosič sa netýkal skutkovej podstaty v tomto konaní, preto nebol súčasťou tohto administratívneho spisu a neposlúžil ani ako dôkaz v tomto konaní. V uvedený deň bolo pracovníkmi správneho orgánu prvého stupňa nepochybne zistené, že došlo k odpredaju tabakového výrobku osobe mladšej ako 18 rokov, čo predávajúci, ako to vyplývalo z inšpekčného záznamu nijako nezisťoval. Jednalo sa o objektívnu zodpovednosť predávajúceho, preto exkulpačná námietka žalobcu v žalobnej námietke o robustnosti kupujúcej fyzickej osoby - maloletej osoby/N. Y., nar. XX.X.XXXX, nemala podľa názoru krajského súdu oporu v zákonných ustanoveniach zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov.

Pred krajským súdom neobstála ani žalobná námietka o absencii súhlasu zákonného zástupcu s výkonom kontroly vnútorného trhu bez súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby, keďže táto kontrola bola vykonaná za súhlasu matky - J. Y., čo potvrdila zmluva zo dňa 11.3.2014. V správnom konaní bolo preukázateľne dodržané ustanovenie § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov. Predmetný tabakový výrobok bol odpredaný v rozpore s ustanovením § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov, podľa ktorého zakazoval predávať tabakové výrobky, ktoré boli určené na fajčenie a neobsahovali tabak osobám mladším ako 18 rokov. Krajský súd mal za to, že správny orgán, obdobne ako aj správny orgán prvého stupňa sa náležitým spôsobom, v intenciách zákonnej právnej úpravy citujúc režim ustanovenia § 6 ods. 2, 3, § 10 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, vo svojom odôvodnení uviedol skutkový stav, v dôsledku čoho došlo aj k uloženiu sankcie s odôvodnením aj o jeho výške, z dôvodu toho, že sa v zmysle citovaného zákona bránil návyku na nikotín a k jeho škodlivých účinkov na mladý organizmus, ktorým bola v tomto prípade maloletá osoba. Závažnosť tohto porušenia spočívala v hranici vekovej skupiny mladistvého - 14 rokov, teda ešte dobrých 4 rokov k prístupnosti k uvedenej návykovej látke.

Krajský súd v rozhodnutí argumentoval, že podľa ustanovenia § 10 ods. 9 zákona č. 377/2004 Z. z. pri ukladaní pokút sa prihliadalo na závažnosť porušenia povinností, čas trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie. Čas trvania, i keď nebol v danom prípade rozhodujúcim faktorom pri ukladaní pokuty, ale hroziace škodlivé následky na zdravie prípadným fajčením predaného tabakového výrobku maloletej osobe boli v konaní preukázané, čo bolo v podstate závažným porušením danej povinnosti podľa ustanovenia § 10 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, keďže sa jednalo o obligatórnu povinnosť vyplývajúcu z uvedeného zákonného ustanovenia. Výška pokuty síce nebola celkom v spodnej hranici zákonného rozpätia, avšak podľa správnej úvahy v jeho jednej tretine, pričom krajský súd nemal dôvod výšku pokuty meniť, s prihliadnutím na riadne odôvodnenie jeho zákonnej

výšky.

Krajský súd nepovažoval za dôvodné ani tvrdenie žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia a nenaplneniu požiadaviek § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

II.

Žalobca vo včas podanom odvolaní namietal, že v konaní krajského súdu došlo k vade, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia. Ďalej namietal, že rozhodnutím a postupom žalovaného bol žalobca ukrátený na svojich právach, a to porušením článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ustanovení § 4 ods. 3, § 5 ods. 2, 3 a 5 zákona o štátnej kontrole, ustanovení § 3, § 32, § 34, § 46 a § 47 Správneho poriadku, keď podľa názoru žalobcu žalovaný v správnom konaní vykonal dôkaz v rozpore so zákonom o štátnej kontrole. Rovnako mal za to, že krajský súd sa so žalobnými dôvodmi dôsledne a dostatočne nevysporiadal, nakoľko sa nezaoberal dôvodmi smerovanými k porušeniu zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa žalovaným a pripomínal, že až novela zákona o štátnej kontrole, ktorá s účinnosťou od 01.05.2014, teda až po vykonaní kontrolného nákupu u žalobcu zo dňa 14.03.2014, umožňovala aby kontrolný nákup vykonala maloletá osoba podľa ustanovenia § 4 ods. 3 písm. g) zákona o štátnej kontrole.

Zároveň namietal, že žalovaný prekročil rozsah oprávnení vyplývajúcich zo zákona o štátnej kontrole, zákone o správnom konaní a konal v rozpore s článkom 2 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko maloletá osoba v postavení „osoby prítomnej“ pri kontrole vykonávanej správnym orgánom nebola do 01.05.2014 oprávnená sama vykonať kontrolný nákup. Žalobca zdôraznil, že maloletá osoba nie je v zmysle § 5 ods. 2 zákona o štátnej kontrole prizvanou osobou, nevzťahovali sa na ňu žiadne práva a povinnosti inšpektorov s výnimkou oprávnenia vystupovať do prevádzkarní, na pozemky a do iných priestorov kontrolovaných osôb, ktoré súviseli s výrobou, predajom výrobkov a poskytovaním služieb. Pokiaľ by žalovaný chcel pri získaní dôkazov použiť maloletú osobu na vykonanie kontrolného nákupu, musela by táto možnosť zakotvená v príslušnom právnom predpise už v čase kontrolného nákupu. V tejto súvislosti poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozsudku sp. zn. 5Sžo/18/2010 zo dňa 28.09.2010, ako aj v rozsudku sp. zn. 2Sžo/97/2010 zo dňa 24.11.2010, ktorý bol po novele zákona o štátnej kontrole zákonom číslo 147/2013 s účinnosťou od 01.07.2013 nanajvyššie aktuálny.

Žalobca mal za to, že išlo o úmyselnú a umelo vytvorenú situáciu, účelom ktorej bolo za každú cenu odhaliť porušenie § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov. V danom prípade vzhľad, správanie a spôsob komunikácie kupujúceho zodpovedali v bežnom ponímaní vzhľadu, správaniu a forme komunikácie plnoletej osoby a preto aj krajským súdom spomenutá exkulpačná námietka žalobcu bola na mieste. Namietal absenciu CD záznamu z kontrolného nákupu, čo je samostatný dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia pre neúplnosť administratívneho spisu. Okrem toho namietal pochybenie v tom, že žalovaný so žalobcom tento správny delikt nikdy neprejednal na ústnom pojednávaní a ani nebolo preukázané, že by sa žalobca odmietol dostať na ústne pojednávanie. Na túto vadu správneho konania mal krajský súd prihliadnuť z úradnej povinnosti, pretože mala za následok odňatie práva žalobcovi na spravodlivý proces pred orgánmi verejnej správy v zmysle článku 46 Ústavy Slovenskej republiky (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/51/2011 zo dňa 22.08.2012).

Žalobca navrhol aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy konania v sume 603,58 eur.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril, že rozsudok krajského súdu obsahuje právnu argumentáciu žalobcu, ako aj právne zdôvodnenie veci žalovaným. Krajský súd uvedené vyhodnotil s poukazom na príslušné ustanovenia zákona o ochrane nefajčiarov a zákona o štátnej kontrole vnútorného

trhu. Je nesporné, že dodržiavanie zákazu predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré boli určené na fajčenie a neobsahovali tabak osobám mladším ako 18 rokov bolo možné overiť len za prítomnosti osoby mladšej ako 18 rokov a bolo logické, že vykonaním nákupu pred samotným preukázaním sa preukazmi inšpektorov SOI. V opačnom prípade by bol zmarený účel kontroly, ktorej cieľom bola kontrola dodržiavania povinností v zmysle zákona o ochrane nefajčiarov. Samotní inšpektori do deja žiadnym spôsobom nevstupovali, boli iba pozorovateľmi. V prípade maloletej osoby bol dodržaný zákonný postup a daný predchádzajúci písomný súhlas zákonného zástupcu maloletej osoby. Odmietol tvrdenie žalobcu, že kontrola nebola vykonaná v súlade so zákonom. Uvedené podporil aj právnym názorom Krajského súdu v Bratislave uvedeným v rozsudku sp. zn. 1S/134/2014 zo dňa 28.05.2015. Spochybňoval argumentáciu žalobcu, že ak by kontrola nebola vykonaná nedošlo by k jeho reakcii, teda k porušeniu zákona, čo je absurdné nakoľko úlohou SOI ako orgánu dozoru bola kontrola dodržiavania povinností predávajúcich vyplývajúcich im z príslušných právnych predpisov, nad ktorými má SOI zverený dohľad.

SOI už v júli 2013 prostredníctvom médií vopred informovala o zámere vykonávať kontroly dodržiavania povinností v zmysle § 6 ods. 2 a 3 zákona o ochrane nefajčiarov, ako aj o výsledkoch kontrol na svojom webovom sídle, o ktorých bola verejnosť informovaná aj prostredníctvom médií. Povinnosť v zmysle zákona bola známa, a teda predávajúci/žalobca bol povinný ju bez ďalšieho dodržiavať. Žalovaný mal zo svojej úradnej činnosti vedomosť, že v prípade uvedeného porušenia zákona sa nejednalo o prvé porušenie uvedenej povinnosti tohto subjektu, nakoľko rozhodnutím č. F/0387/07/13 zo dňa 18.11.2013 bol pre porušenie § 6 ods. 2 v nadväznosti na ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov žalobcovi uložený postih, ktorý bol v odvolacom konaní potvrdený. Žalovaný zdôraznil, že na konanie v tomto šetrenom prípade bol upozornený spotrebiteľom, pričom opodstatnenosť konania bola preukázaná.

Žalovaný k námietke CD nosiča ako rozhodujúceho dôkazu, ktorý krajský súd nevykonal uviedol, že CD nosič sa netýkal skutkovej podstaty v tomto konaní. K námietke o umelo a úmyselne vytvorenej situácii osobou s výzorom plnoletej osoby zdôraznil, že predávajúci bol povinný odoprieť predaj tabakových výrobkov osobe mladšej ako 18 rokov. Zákon jednoznačne a striktne určuje vekovú hranicu zákazu predaja tabakových výrobkov, nie kritérium výzoru alebo správania sa.

Žalovaný nesúhlasil s názorom žalobcu, že mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces pred orgánom verejnej správy v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V predmetnej veci nariadenie ústneho pojednávania osobitný zákon neustanovil, správny orgán považoval skutkový stav za presne a spoľahlivo zistený, teda ústne pojednávanie by neprispelo k objasneniu veci, pričom ani žalobca ako účastník konania jeho nariadenie nenavrhol. Žalobca mal možnosť svoje práva v konaní účinne obhajovať, ktorú pred vydaním prvostupňového rozhodnutia nevyužil, žalobca podal až odvolanie. Žalovaný doplnil argumentáciu o citáciu z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 134/2014. K námietke žalobcu, že sa v predmetnej veci bolo potrebné riadiť zákonom 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a teda nariadiť ústne pojednávanie, uviedol, že na prejednávane porušenie sa priestupkový zákon nevzťahoval.

Žalovaný navrhol aby najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach potvrdil a žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

III.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s

uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 2 ods. 4 písm. a) zákona o ochrane nefajčiarov, tabakové výrobky sú výrobky vyrobené z tabakovej suroviny alebo z technologicky upraveného tabaku, určené na fajčenie, žuvanie, šnupanie) a cmúľanie, ak sú, hoci len čiastočne, vyrobené z tabaku.

V zmysle § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, zakazuje sa predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov.

Podľa § 6 ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov, každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný odprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov, Slovenská obchodná inšpekcia je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitného predpisu za prítomnosti maloletej osoby.

Podľa ustanovenia § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331 EUR do 6 638 EUR fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahuje tabak, podľa § 6.

IV.

Predmetom súdneho preskúmacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie o uložení peňažnej pokuty vo výške 1500 EUR, pre porušenie zákazu podľa § 6 ods. 2 a 3 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov, nakoľko Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej v prevádzke 1. day v Košiciach zistené, že účastník konania porušil zákaz predávať tabakové výrobky osobám mladším ako 18 rokov a neodoprel ich predaj a na požiadanie odpredal osobe vo veku

14 rokov, teda mladšej ako 18 rokov, tabakový výrobok - 1 balenie cigariet L&M modré á 2,70 €/bal.

Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a administratívneho spisu a s príhľadnutím na citované ustanovenie § 219 ods. 2 OSP sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi, uvedenými v rozsudku krajského súdu, ktoré považuje za úplné, výstižné, reagujúce na námietky žalobcu. Na doplnenie dodáva:

Najvyšší súd nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že sa krajský súd nevenoval námietke nezákonného postupu žalovaného, nakoľko sa vo svojom odôvodnení oprel o ustanovenie § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. pričom konštatoval dodržanie uvedeného ustanovenia pri kontrole a námietku žalobcu neuznal. V súvislosti s uvedeným krajský súd vykonal dokazovanie, keď si od žalovaného vyžiadal predchádzajúci písomný súhlas zákonného zástupcu maloletej osoby a žalovaným bola predložená zmluva o poskytovaní súčinnosti pri výkone kontroly uzatvorená podľa § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. dňa 11.03.2014, teda pred výkonom kontroly. V prípade maloletej osoby bol preukázateľne dodržaný zákonný postup a daný predchádzajúci písomný súhlas zákonného zástupcu maloletej osoby. Kontrolný nákup v danom prípade nebolo možné iným spôsobom ako prostredníctvom maloletej osoby, ktorá aj vykonala predmetný nákup. Námietku žalobcu, že zákon pri výkone kontroly neumožňuje súčinnosť maloletej osoby pri výkone kontroly a že maloletý je oprávnený byť len prítomný pri kontrole, nie vykonávať úkony v rámci kontrolnej činnosti nepovažoval najvyšší súd za dôvodnú.

Povinnosť v zmysle zákona o ochrane nefajčiarov je všeobecne známa a žalobca ako predajca tabakových výrobkov je povinný ju dodržiavať. Preto, ak žalobca deklaroval, že si plne uvedomuje svoju spoločenskú zodpovednosť pri predaji tabakových výrobkov, avšak osobe vo veku 14 rokov bez akéhokoľvek overenia jej veku predal tabakový výrobok, preto najvyššiemu súdu vyplynulo, že o uvedenom tvrdení žalobcu prinajmenšom pochybuje. V tejto súvislosti uvádza, že tvrdené a spochybňované CD so záznamom výkonu kontroly nie je a nemôže byť za danej situácie rozhodujúcim dôkazom v konaní, nakoľko žalobca ním mienil iba dokazovať fyzickú vyspelosť maloletého nakupujúceho, ako exkulpáčny dôvod pre žalobcu. Je nesporné, že došlo k predaju tabakového výrobku osobe mladšej ako 18 rokov v prevádzke žalobcu. Žalobca sa nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za zistený protiprávny skutkový stav argumentom, že osoba svojím zovňajškom nevyzerala na osobu mladšiu ako 18 rokov alebo sa nemôže spoliehať na určenie veku osoby kupujúcej odhadom veku podľa výzoru. Vzhľadom na to, aj keby bolo nedoložené tohto CD záznamu pochybením správneho orgánu, súd naň v zmysle § 250i ods. 3 OSP neprihliada.

Najvyšší súd k námietke, že bolo potrebné sa riadiť zákonom č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a teda nariadiť ústne pojednávanie uvádza, že predmetné porušenie zákona (§ 10 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov) predstavuje iný správny delikt a nie priestupok v zmysle § 2 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Konanie sa preto spravuje správnym poriadkom a správny orgán sa pri prejednávaní veci riadi správnym poriadkom a teda nariaďuje ústne pojednávanie len v prípade, ak to ustanovuje osobitný predpis alebo v prípade, ak to vyžaduje povaha veci. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v konaní o správnych deliktoch sa v plnom rozsahu uplatňuje zásada písomnosti konania. Naviac žalobca mal možnosť navrhnúť a dožadovať sa aj ústneho pojednania, čo však nespravil, ako vyplynulo z administratívneho spisu, svoju možnosť navrhovať dôkazy, vysvetliť argumenty, či hájiť svoje právo pred vydaním prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu ani nevyužil.

V.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil. V konaní a rozhodovaní krajského súdu nebola zistená žiadna vada, ktorá by spôsobila nezákonnosť napadnutého rozsudku, rozhodnutie nebolo svojvoľné ani arbitrárne, je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou a aktuálnou judikatúrou.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 246c ods.1 veta prvá OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko

žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému zákonný nárok na náhradu trov nevznikol.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.